

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Constance eller Amors Hevn

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 129. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893712854528/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

„Dg ikke tusind Gange mere leed?
 „Alt i det Sieblif, da jeg afmalte
 „Dem kold min Studser ved at høre Dem,
 „Da brændte jeg, Tilbedte, mens jeg talte,
 „Dg piinte voldsom hvert et Udtryk frem.
 „Men nu jeg kender Dem; men nu jeg kender
 „Constances sømme, milde, gode Stæl,
 „Veed, at for mig Lykkelige den brænder!
 „Fra nu af er Camillus Deres Træl;
 „Fra nu af ønsker jeg, mig glad at binde
 „Til Dem med alle tænkelige Baand;
 „Hos Dem allene jeg Lykhalighed vil finde,
 „Dg eene stænktes Fryd af Deres Haand;
 „for Dem mit Hjerte nu for evig brænder;
 „Elst, had mig, dræb mig, gier mig lykkelig!
 „Mit Liv, mit Haab, mit Alt er nu i Deres Hænder,
 „Som Elster, Ven og Mand De nu besidder mig.“ –

Med Kys besvarede Constance denne Tale.
 Man siger og, at Amor nu kom frem
 Af Krogen, hvor han stult fra Hoved indtil Hale
 Alt havde mærket, som gif for sig mellem dem,
 Dg i Herr Hymens Sted, foruden Præst og Amen,
 I al Ufsyldighed, med megen fryd og Ganmen,
 Dem vidde sanmen.
 Det være, som det vil jeg blev for lang
 I min fortælling, høis til Punct og Prikke
 Jeg ramsed' alting op; det vil jeg ikke;
 Mit Eventyr er ude denne Gang.

Tilbedede! saa mange som I ere
 Paa hele denne Isierlige Jord
 (Det er at sige, paa den Plet i Nord,
 Hvor min fortælling har den Være,
 Høit af en Snees, at blive læst maaffee:)